

АЛЛО, НА ЗВ'ЯЗКУ ІСТОРІЯ...

Коли люди старшого віку згадують перші повоєнні роки в Гощі, то поряд з іменем телефоністки Ганни Крох додають — хороша, чуйна людина. Понад півстоліття тому, в січні 1944-го, Ганна Терентіївна приїхала в наш райцентр працювати в райвідділ зв'язку. Тільки-тільки прогнали фашистських нелюдів, всюди виднілись згарища недавніх боїв, ще йшла кровопролитна боротьба за визволення України, а в Гощі почалось поступове відродження мирного життя. Райвузол зв'язку тоді знаходився в селянських хатах на нинішній вулиці Сагайдачного. Там, в невеликій кімнатці, стояв трофейний комутатор. Приміщення не опалювалось, не було навіть па-

перу для запису прийнятих телеграм, але Ганна Крох, як і її подруга по роботі, мужньо переносила злигодні воєнної пори, свої службові обов'язки виконувала сумлінно. А коли у вузлі зв'язку поставили 30-номерний радянський комутатор, апарат Морзе, то дівчина повеселішала, ще більше відчула необхідність своєї професії для людей.

— З того часу, — згадує Ганна Терентіївна, — я полюбила свою роботу, а забезпечення швидкого і чіткого зв'язку телефонних розмов абонентів приносило мені внутрішнє задоволення.

Це відчували і люди, які спілкувались з ввічливою та чуйною телефоністкою. З часом вона заслужила їх повагу, не раз чула від або-

нентів слова щирої вдячності за свою роботу. Згодом за багаторічну бездоганну працю Ганна Крох була удостоєна високої урядової нагороди — ордену «Знак Пошани».

Тепер Ганна Терентіївна на заслуженому відпочинку і не раз в колі своїх колег-зв'язківців Г. І. Савицької, О. І. Чепурного, Г. І. Бень та інших згадує не легкі роки самовідданої праці, свою молодість, які вже стали невід'ємною частиною історії нашого краю. І хоч нині незрівняно зросли технічні можливості зв'язку, можна будь-коли подзвонити в інші міста і країни, але тривожать ветеранів ще не викорінені з нашого повсякдення прояви людської черствості, неува-

ги до потреб людей старшого віку, зокрема, затримка виплат пенсій, зароблених чесною працею. Проте нинішньому керівництву райвузла зв'язку вони вдячні за підтримку та розуміння, що не забувають поздоровити, запросити на зустріч. Ганна Крох, як і інші ветерани району, живе сподіваннями на краще завтра, вірить, що нашим працюючим і терплячим народом будуть переборені нинішні негаразди в державі. Адже за плечима цих людей воєнні лихоліття, грандіозне відродження Вітчизни, жива історія повсякденного героїчного труда.

**Анастасія
ПАЛАМАРЧУК,
член президії районної
ради ветеранів.**